

Noční vlaky znamenají loučení, křik průvodčích.
Teď tu stojím s kapesníkem na očích.
Jenom já a čísi kufr zbyl tu na peróně sám,
kufr s nálepkami z hotelů, co znám.

Možná jsou v něm prošlé sázky, balík novin včerejších,
konec jedné smutné lásky ve verších,
možná noty na piáno, které nikdo nehledá,
zubní pasta a půl flašky Praděda.

Stojí opuštěný kufr na nádraží Praha-střed,
nikdo neví, kde se vzal a kam chtěl jet. Co teď?
Starý papírový kufr špatně převázaný špagátem

stojí se mnou na peróně devátém.

Stojí opuštěný kufr na nádraží Praha-střed,
nikdo neví, kde se vzal a kam chtěl jet.
Starý papírový kufr převázaný špagátem
smutně stojí na peróně devátém.

Starý papírový kufr ani zloděje už neláká,
smutně stojí na peróně jako já.